

GŁOS LUDU

SOBOTA 20 LIPCA 1998 ROKU

TEL./FAKS (069) 66 07 252

NR 85 ♦ CENA 4,- Kč

▲ W sali wystaw Muzeum Ziemi Cieszyńskiej w Cz. Cieszyne do 30 września br. można obejrzeć wystawę zorganizowaną z okazji 20-lecia systematycznych badań archeologicznych grodziska wyznaczonego w Kooobędzu-Podoborze. Na wystawie, której autorem jest PhDr Pavel Kouřil z opawskiej filii Instytutu Archeologii i Historii Uniwersytetu w Brnie, podziwiać można nie tylko bitynę, ceramikę, przedmioty użytku domowego wyprodukowane przez naszych przodków, ale również srebrny denar węgierskiego króla Stefana czy modele starożytnych siedlak i fortyfikacji.
Fot. JIŘÍ WAWRZĄCZ

NA CHODNIKU JESZCZE NIKT NIE WYLĄDOWAŁ

Decyzja na papierze

HAWIERZÓW (wak) - Spółdzielnia mieszkaniowa na terenie miasta chwytając się różnych sposobów, by od ewolucji dłużników wydobyc zaległe czynsze. Jedne wywieszają na klatkach schodowych lub na tablicach administracji listy z personaliami tych, którzy nie płacą. Inne zamieszczają ich nazwiska w gazetach lokalnych.

Robią to jednak nie zgodnie z prawem, bo naruszają dobra osobiste swoich lokatorów, stawiając pod presję często ludzi, których jedynym grzechem jest brak pieniędzy na godne przeżycie miesiąca. Nie zmienia to jednak faktu, że przy tej okazji wielu mieszkańców złośliwie uchyliło się od płacenia czynszu. Wyhodują oni z założenia, że skoro sąsiad nie płaci i nic mu za to nie grozi, to dlaczego oni mają płacić za swoje mieszkanie.

Teoretycznie administrator może wystąpić do sądu o ekamisię, jeśli jednak nie płaci czynszu przez 3 miesiące. Z reguły okres ten bywa dłuższy.

Ustawa o najmie lokali z 1992

• Z KRAJU I ZE ŚWIATA

• Prezydent RC Václav Havel twierdził na wczorajszym wieczór spotkaniu przywódców partii koalicyjnej rządowej i opozycyjnej ČSSD. Spotkanie to było reakcją prezydenta na zapowiedź ČSSD, iż może one obalić rząd w trakcie głosowania nad wotum zaufania w najbliższym tygodniu.

• 61 proc. obywateli RC uważa, że gdyby parlament zalegalizował eutanazję, mogłoby dojść do nadużyć - wynika z ankiety przeprowadzonej przez agencję IVVM. Pomimo to 77 proc. ankietowanych sądzi, że eutanazja powinna być osobom nieuleczalnie chorym [11].

• Przywódca bośniackich Serbów, Radovan Karadžić, oskarżony przez Trybunał Międzynarodowy w Hadze o zbrodnię wojenną, usiłował wczoraj ze wszystkich zajmowanych stanowisk publicznych.

• POGODA

SOBOTA - Zachmurzenie umiarkowane, wyjątkowo możliwe przelotne opady deszczu. Temperatura w dzień 17-21 st., nocą 9-5 st. C. Wiatr płn. zach. 3-6 m na sek.

NIEDZIELA I PONIEDZIAŁEK - Zachmurzenie umiarkowane z przejaśnieniami. Temperatura w dzień 20-24 st., nocą 11-7 st. C.

WIELKOŚĆ ZASOBÓW WODY MINERALNEJ NADAL NIE ZNANA

Będzie w Piosku uzdrowisko?

PIOSEK (kor) - 702 tys. franków francuskich kosztować ma studium wielkości zasobów podziemnego źródła wody jodobromowej w Piosku oraz ewentualnego czasu jego eksploatacji, którego opracowania podjęły się francuskie firmy "La Sem Les Cybellades" oraz CECOD z miasta Niederbronn les Bains w Alzacji. Jeżeli zasoby okażą się dostateczne, to powstanie tu prawdopodobnie nowe uzdrowisko.

Większość środków, która pochłonie opracowanie studium, wyłoży strona francuska - 25 proc. rząd, 20 proc. wspomniana firma, 15 proc. ADA Region (Stowarzyszenie Gmin Alzacji), część kosztów - dokładnie 25 proc. - pokryta zostanie z programu PHARE. Francuzi zwrócili się jednak do pioskiego Urzędu Gminnego, by złożył gwarancję w wysokości 15 proc. planowanych kosztów (czyli około 530 tys. koron) - na wypadek, że zasoby okazałyby się zbyt małe, jak również odkupił od dotychczasowego właściciela gruntu, na którym znajduje się szyb wiertniczy.

"Dlatego też wspólnie ze starostą gmin regionu jabłonkowskiego postanowiliśmy ukonstytuować w najbliższych dniach spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością, gdyż w ten sposób nasze koszty by się obniżyły - im więcej będzie udziałowców, tym lepiej" - mówi starosta Piosku, Odołch Rathousky. "Nowe uzdrowisko przyniosłoby przecież korzyści finansowe całemu regionowi".

Spółka miałaby też zapewnić Francuzom zaplecze administracyjne, jak również opracować te punkty studium, które dotyczyć będą potrzeb regionu oraz możliwości w Jabłonkowskim np. w zakresie zakwaterowania, warunków do uprawiania turystyki, sportu. Przewiduje się przecież, że z uzdrowiska korzystaliby kuracjusze z miejscowości leżących nawet do 200 km od Piosku, w tym także mieszkańcy przygranicznych regionów Polski i Słowacji.

Jak powiedział nam O. Rathousky, poszczególnie punkty studium, które opracuje nowa spółka, miałyby być gotowe do 15 grudnia br., całocześnie najpóźniej 1 marca roku przyszłego.

SZPITAL POWOLI WYCHODZI Z DOŁKA

Pierwsze efekty już są

BOGUMIN (J. B.) - W ciągu trzech miesięcy, odkąd bogumiński Szpital z Polikliniką znajduje się pod zarządem Urzędu Miejskiego, powoli zaczyna wychodzić z finansowego dołka. Efekty są może nie oszałamiające, ale wyraźne: podczas gdy pod koniec marca strata finansowa szpitala przekraczała jeszcze 3 miliony koron, od kwietnia obniżyła się na ok. 2,3 mln.

Wynika to z informacji burmistrza miasta, Petra Vichy, udostępnionych na wczorajszej konferencji prasowej w Urzędzie Miejskim.

Jednym z pierwszych kroków, jakie podjęło miasto po przejęciu szpitala, było zlecenie kontroli całego gościnia i gospodarowania placówkami. Wniosek o staż plynących jest wiele. M. in. trzeba odpowiedzieć, zdaniem

burmistrza, na pytanie, dlaczego gabinety lekarskie działające pod szyldem szpitala wykazują straty, skoro w takich samych warunkach pracujący lekarze prywatnie wychodzą na zys.

Problemy braku pieniędzy w służbie zdrowia to, mówiąc zwięźle, nie tyle problem finansowy, co kwestia źlej organizacji służby zdrowia" - powiedział P. Vicha.

Od początku stycznia przyszłego roku dojdzie prawdopodobnie do reorganizacji części szpitalnej. Urząd Miejski pragnie np. utrzymać, i za cenę jego dolinansowania, na dotychczasowym wydziale poziomu oddział położniczy, który cieszy się w szerokiej okolicy dobrą opinią i nierazko właśnie tu decydują się rodzice państwa z Orłowej czy Karwiny.

W przyszłości w szpitalu ma być ok. 180-190 łóżek dla tzw. ostrych przypadków (obecnie jest ich 228).

Będzie drożej

Począwszy od 1 sierpnia wzrosła średnio o 15 procent maksymalna cena gazu ziemnego i energii elektrycznej. Obecnie płacimy za 1 metr sześcienny gazu 2,70 Kč, energia elektryczna kosztuje średnio 0,80 Kč za kWh. (J.B.)

Uwaga, rodzice!

Rada Polaków w RC informuje, że powrót dzieci z kolonii polonijnych w Chocianem i Złotowie spodziewany jest w niedzielę 28 lipca około godziny 19.00.

Prosimy, aby rodzice oczekiwali na dzieci po polskiej stronie na parkingu w pobliżu przełazu granicznego pod Zamkiem. Dzieci, po które rodzice nie zgłoszą się w tym miejscu, przekroczą granicę wraz z opiekunami i można je będzie odebrać przy siedzibie Rady Polaków przy ul. Głównej 3 w Cz. Cieszyne.

Krew do banku

KARWINA/FRYDEK-MISTEK (wak) - W czasie wakacji chętnych do oddawania krwi jest znacznie mniej niż w pozostałych miesiącach, a właśnie w okresie letnim, urlopowym najczęściej dochodzi do wypadków drogowych...

"Zapasy krwi, którymi dysponujemy, są wystarczające. Gdyby wydarzył się jednak jakiś wielki masowy wypadek, mogłoby być zabraknąć" - powiedział nam w szpitalnych kwaterach w Frydku-Mistku i Karwinie.

Obie placówki opierają się wyłącznie na dawcach honorowych. W Karwinie jest ich ponad 10 tys., w Frydku-Mistku około 6 tysięcy.

Krew może oddać każdy w wieku od 18 do 60 lat o nienagannym stanie zdrowia. Krew nie pobiera się od osób które przeżyły chorobę zakaźną, od nosicieli i chorych na AIDS, alkoholizmu. Osoba oddająca krew poddawa-

na jest szczegółowemu badaniu immunologicznemu i specjalistycznym, przy użyciu nowoczesnej aparatury i testów. Każdy dawca przed oddaniem krwi przechodzi badanie wykrywające choroby weneryczne, obecność wirusa zakaźnego typu B i C oraz HIV. Jednorazowo od dawcy pobiera się około 450 mililitrów tego życiodajnego płynu.

Mniej niż 10°C krew oznacza, że codziennie dokonuje się w szpitalach ostrej selekcji, a zabieg przesuwany jest na dzień. Na szczęście nie doszło jeszcze do takiej sytuacji w szpitalach na terenie obu powiatów.

PROFESORA ANTONIEGO GIZY "STOSUNKI POLSKO-CZESKIE 1795-1920"

Niezwykłe frapująca problematyka

Problematyka stosunków polsko-czeskich w XIX i XX wieku nie spotkała się dotychczas w polskiej historiografii z należytym zainteresowaniem. To samo można też powiedzieć o historiografii czeskiej oraz czechosłowackiej. Jeżeli bowiem podejmuje się to przed wszystkim zawsze było dobrze, a już najlepiej z pozycji "internacjonalizmu proletariackiego" i wtedy okazywało się, że pomiędzy Czechami i Polakami wszystko zawsze było dobrze, a już najlepiej po zwycięstwie komunizmu w ZSRR, który miał decydujący wpływ na stabilizację stosunków bilateralnych pomi-

ędzy "małymi narodami Europy Środkowej".

Zerowno też jedna, jak i druga strona w okresie po II wojnie światowej starannie unikała poruszania kwestii szczególnie drażliwych, chociaż posiadających wielowarstwowe implikacje dla obu narodów. Omyłano tu szczególnie zagadnienie sporu o Śląsk Cieszyński, unikając zarówno rozstrząsania przykładów zarówno przyjaźni, jak i wrogości.

"Tymczasem problematyka stosunków polsko-czeskich jest niezwykle frapująca - zwłaszcza w XIX i XX wieku" - uważa prof. dr Antoni Giza, autor ciekawej pracy pt. "Stosunki polsko-czeskie 1795-1920".

"kiedyś bardzo bliskie sobie narody przechodziły do ścisłej współpracy niemal natychmiast do otwartego konfliktu i to nawet - jak w przypadku Śląska Cieszyńskiego - konfliktu zbrojnego".

Wzajemne kontakty rozwijały się w tym okresie niezwykle intensywnie i wielotorowo, ulegając ciągłym, niekiedy gwałtownym zwrotom. Towarzystwo im jednak zawsze wiele nadziei po jednej i po drugiej stronie.

Historia stosunków polsko-czeskich to dzieło nie wykorzystanych szans dwóch bliskich kultur i cywilizacyjnie narodów. Mogły one nawiązać z obopólną korzyścią ścisłą

współpracę w wielu dziedzinach, co z kolei mogło wpłynąć na inny przebieg wielu wydarzeń w Europie Środkowej, w tym również pozytywnie na rozwój ekonomiczny obu krajów. Tak się jednak nie stało, a przecież konkretnych powodów do wrogości, poza sporem o Śląsk Cieszyński, w zasadzie nie było. Spór o ten obszar też można było rozstrzygnąć w inny sposób - np. przez doprowadzenie do faktycznego plebiscytu. Obydwa narody wolały jednak ze sobą walczyć - przede wszystkim o niewielki skrawek terytorium.

Ciąg dalszy na str. 3

Kościół pw. św. Marii Magdaleny:

godz. 7.30 - kapela p. Franciszka Huśka

godz. 8.00 - masa św. czeska

godz. 10.00 - masa św. polska

godz. 18.30 - uroczysty koncert z udziałem Marliny Monczkowej, Klemensa Słowiczka, prof. Aleśa Rybki, Pavla Rybki

ODPUST 21 lipca 1996
W STONAWIE

Lunapark p. Václava Tvardki • Bufet zapewniony

Park PKZO:

godz. 9.00 - kapela p. Józefa Nogola

godz. 10.30 - kapela cymbałowa i zespół taneczny "Odra"

godz. 15.00 - Kapela Górnica Kopani 9 Maja i mazurek DIXI

godz. 19.00 - młodzieżowy zespół taneczny MK PKZO

Olbachcice i dyskoteka

godz. 21.45 - pokaz ogni sztucznych

nr 88 034

Niezwykłe frapująca problematyka

Dokończenie ze str. 1

Najczęściej poruszany dziś jednak w rozmowach badaczy tematem w dniach polsko-czeskich jest niewątpliwie sprawa Śląska Cieszyńskiego, który w przeszłości zamieszkiwali zawsze Polacy, Czesi, Niemcy i Żydzi oraz w znakomitej liczbie przedstawicieli innych narodowości.

Terytorium Śląska Cieszyńskiego - liczące 2283 km kw. - utraczone zostało przez Polskę na mocy pokoju w Namysłowie - zawartego przez Kazimierza Wielkiego z Czechami w 1348 roku i potwierzonego traktatem praskim z 1356 roku. Potem przez władze austriacko-węgierskie podzielone zostało na 4 powiaty: cieszyński, bielski, frydecki i fryszacki. Był to obszar rozciągający się z zachodu - od rzeki Ostrawicy, na południu sięgający Beskidu Śląskiego, na wschodzie zaś dochodzący do rzeki Białki. Jego zaś północną krawędź stanowiła Wisła i na pewnym odcinku Olza.

Spisy ludności przeprowadzone u schyłku XIX wieku przez urzędników austriackich wykazywały zdecydowaną przewagę elementu polskiego na całym obszarze z wyjątkiem powiatu frydeckiego, zdominowanego przez ludność czeską. Na ogólny stan liczebny Śląska Cieszyńskiego wyrażający się sumą 360 tys. mieszkańców - spis ludności z 1900 roku wykazywał 219 tys. Polaków. Natomiast inny spis z 1910 roku - świadczący o wzroście liczebności wytworu polskiego, szacujący na 233 tys. osób.

Pamiętać przy tym warto, że w 1880 roku był na Śląsku Cieszyńskim miejscowości legitymujące się 100 proc. zaludnieniem polskim. I tak w Wielopolu wszystkich mieszkańców uznano w spisie za Polaków. Sto procent ludności polskiej wykazało też w miejscowościach: Piasek, Kojkowice, Karpelina i Misztowice. Nieco mniej - bo tylko 99,9 proc. - Polaków mieszkało w Gutach i Lesznej Górze, a 99,8 proc. w Gródku i Jastrzycy i, Olza. W wiosce 99,6 proc. w Rzęce, 99,5 proc. w Gródku, 99,4 proc. w Rydu, 99,3 proc. w Miłkowie, 99,2 proc. w Cierlicku Górny. Natomiast w Bukowcu i Śmikowicach liczbę ludności polskiej oceniano na 99 proc. Liczyli też świadczący o przynależności przeważnie elementu polskiego nad czeską w zaościżonej części kraju.

Zdaniem prof. dr. Antoniego Gizy, polskie poczucie narodowe na Ziemi Cieszyńskiej rozbudziło się już w początkach XIX wieku, a do znaczącej siły doszło w okresie Wiosny Ludów, kiedy to już zapiekanostwo czeskich działaczy. Potem na dalszy rozwój świadomości narodowej Polaków z Księstwa Cieszyńskiego wpłynęły zacieśniające się kontakty z innymi ziemiami, a szczególnie pozościłając również we władaniu Habsburgów w Galicji. Rozwijały się trasy w tych okolicach Cieszyńskiego ruchu narodowy zaczął promieniać na inne rejony - szczególnie zaś Jabłonkowską, Bogumińską i Orłową.

Początkowo ruch ten ograniczał się do grup inteligentnych, studenckich i w mniejszym stopniu do zamotnego chłopstwa. To właśnie studenci założyli Związanie Polskie - pierwszą organizację, którą należy

uważać za prekursorkę polskiej idei narodowej na tym spornym terytorium. Kolejna godna odnotowania organizacja to Towarzystwo Uczących się Języka Polskiego założone przez Andrzeja Cinię w 1877 roku w Cieszynie.

Student polacy pierwsi odważyli się stwierdzić, że po wiekach "uśpienia" Polacy na Śląsku Cieszyńskim pragną polczyć się ze swoimi braćmi z innych ziem polskich. Natomiast w drugiej połowie XIX wieku cieszyńscy nauczyciele sami podjęli walkę na najważniejszym obszarze - w szkole - o przyswojenie tej ziemi. Główny nacisk położyli wówczas na wpaływanie młodzieży i dzieciom, często używając im już języków niemieckiego i czeskiego, rodzimego języka polskiego. Z inicjatywy też środowisk nauczycielskich powstało wiele organizacji, takich jak: Polskie Towarzystwo Pedagogiczne, Wzajemna Pomoc oraz najważniejsza z nich - Macierz Szkolna - wzorowana niewątpliwie na powstałych wtedy bliźnich organizacjach w każdym prawie kraju słowiańskim.

Sytuacja Czechów była na Śląsku Cieszyńskim lepszą od sytuacji Polaków. Do 1867 roku rząd austriacki obsadzał nimi prawie wszystkie urzędy na obszarach zamieszkałych przez ludność polską. Na ziemiach galicyjskich przyniosło to świetne wyniki, ponieważ urzędnicy czeszy ochoczo współpracowali z austriacką policją i żandarmerią Księstwa Cieszyńskiego przez co wcale nie przyczynili się do osłabienia polskiego ruchu narodowowyzwoleńczego.

Podobnie działo się na Śląsku Cieszyńskim, gdzie urzędnicy czeszy od początku pomagali ciemniejszej, autochtonicznej ludności polskiej. Wraz z urzędnikami przybyła na tę ziemię również czeska nauczycielka, którzy tworzyli podwaliny pod czeski ruch narodowy o antypolskim ostrzu. To nie miejscowi cieszyńscy Cześci odegrali inspiratorską rolę, ale właśnie przybyłe z góry Czech. To oni, jako pracownicy na obcym terenie, starali się utrzymać łączność ze swoimi rodzinnymi stronami, umacniając się niejako w swojej determinacji Czechizowania ziemie mieszanej narodowościowo, jaką był Śląsk Cieszyński.

Obok studentów i nauczycieli

dużo do powiedzenia w tej sprawie miały polskie, a potem i czeskie związki wyznaniowe. Pod koniec ubiegłego stulecia pod hasłami narodowymi zaczęli się zrzeszać polscy katolicy i ewangelicy. W 1883 roku ci pierwsi utworzyli Związek Śląskich Katolików, a wkrótce po nich ewangelicy zrzeszyli się w politycznym Towarzystwie Ludowym. Obydwa ugrupowania wyznaniowe, a także akcentujące patriotyzm narodowy, zjednoczyły się w 1908 roku tworząc Polskie Stronnictwo Narodowe. Ugrupowania polskie cechowały początkowo brak konkretnego programu politycznego.

Polacy cieszyńscy na przełomie XIX i XX wieku zrzeszali się według wielu opcji politycznych: socjalistycznym, ludowym, chrześcijańskim, demokratycznym oraz narodowej demokracji. Ta ostatnia tendencja przedstawiała największą siłę i prężność. W 1911 roku z połączenia się Stronnictwa Narodowego i Polskiego Stronnictwa Ludowego powstało na Śląsku Cieszyńskim Polskie Zjednoczenie Narodowe. Najbardziej ugodowy stosunek wobec Czechów - zdaniem cytowanego wcześniej autora książki "Stosunki polsko-czeskie...", prof. dr. Antoniego Gizy - wykazywały ugrupowania polskich ewangelików - a duch walki przeciwko Czechom cechowały siły ludowe skupione około Franciszka Friedla.

W stosunkach polsko-czeskich od początku dochodziło do licznych incydentów - takich jak bójki i pobicia pojedynczych działaczy narodowych. Nie miały jednak większego poważniejszego akcje zbiorowe. W szkołach trwała walka oświatowa i językowa oraz zdarzały się starcia słowne w miejscach publicznych. Potem jednak narodziło się Polakom konfrontacje o charakterze ekonomiczno-kapitałowym. Była to rywalizacja o miejsca pracy, stanowiska kierownicze czy wręcz walka o klienta pomiędzy wysoko wykwalifikowanymi specjalistami z Czech, a przedstawicielami niewykwalifikowanej emigracji zarobkowej z biednej Galicji. Cześci uzyskali więc przewagę na terenach zagłębia górniczo-hutniczego. To oni byli inżynierami i technikami, oni pełnili funkcje kierownicze, podczas gdy Polacy galicyjscy pracowali tu jako niekwalifikowana siła robocza. W walce ekonomicznej kapitał czeski przedstawiał sobą się większą niż polski.

Na przełomie XIX i XX wieku konflikt polsko-czeski na Śląsku Cieszyńskim uległ takiemu zaostreniu, że z jednej strony zainteresowały się nim środowiska praskie, a z drugiej strony krakowskie i lwowskie. W Czechach pojawiło się hasło o niebezpieczeństwie polskim podnoszone przez licznych prelegentów wygłaszających w ramach specjalnej akcji prelekcje mające zainteresować ogół społeczeństwa czeskiego problemami walki z Polakami

o tę ziemię. Ważniejsze czeskie partie polityczne, niezależnie od zapamiętanych różnic programowych, rozpoczęły zgodną propagandę antypolską. Młodocisi przekonywali swych sympatyków, że w przyszłości naród czeski nie będzie walczył o Śląsk Cieszyński z Niemcami, ale właśnie z Polakami.

W sprawie rywalizacji o Śląsk Cieszyński wypowiedział się również Eduard Beneš. Był przeciwny włączeniu do Polski nie tylko Galicji Wschodniej i Wilna, ale także Gdanską i część Górnego Śląska. Jego zdaniem Czechy wrócić winny do korony św. Wacława - co znaczyło, że odrzucone państwo czeskie obejmować powinno ziemie Czech, Moraw i Śląska.

Innego zdania był natomiast Roman Dmowski, który widział bezwzględna potrzebę przyłączenia całego Śląska Cieszyńskiego do Polski, tłumacząc to przewagą liczebną Polaków na tych terenach oraz tego polskim obliczem narodowym tego terenu.

Konflikt zaoignął się. Włączył się do niego polskie środowiska polityczne i inteligencja - głównie Krakowa i Lwowa. Gazety lwowskie wykazywały zachłanność terytorialną Czechów, dowodząc, że królowie czescy niepotrzebnie dążyli do zaboru polskiego Śląska, ponieważ po jego zdobyciu sami popadli w niewolę i ulegli germanizacji, ale narzeli na to także tę ziemię polską. Także prasa krakowska krytykowała tezę, jakoby Śląsk Cieszyński zawsze stanowił ziemię czeską.

Innego zdania był praski "Čas", który mimo że optował wcześniej za brataniami się z Polakami, przyjmował jednak w konflikcie o Śląsk Cieszyński postawę zdecydowanie antypolską. W 1901 roku na jego łamach zagłosowało m.in. następujące sformułowanie: "w ostatnich latach ze wszystkich krzywd, któreśmy ucierpieli w Księstwie Cieszyńskim, 90 proc. pochodzi od Polaków, a 10 proc. od Niemców".

Bezsporną akcją czeską zaczęła przynosić pierwsze rezultaty. Według bowiem spisu ludności z 1910 roku, wzrosła liczba ludności używającej języka czeskiego w powiecie frydeckim (z 10,2 do 22,0 proc.) i w boomisłamskim (z 12,2 do 27,0 proc.). Wtedy to Cześci, wyrażając satysfakcję z odniesionego sukcesu stwierdzili, że "Polacy zostali odepchnięci od Ostrawicy, a myśmy stanęli na brzegach Olzy". Doszło do dalszego zaoignienia stosunków polsko-czeskich.

Cześci zachęcony odniesionymi sukcesami rozpoczęli przygotowania do dalszych akcji. Tadeusz Reger - polski działacz narodowy - wielokrotnie demaskował czeski szowinizm i nacjonalizm wyrażający się w zakładaniu czeskich szkół w typowych miejscowościach oraz w stałym dążeniu do opowiadania przez nich zarządów gminnych. Istniejąca sytuacja pomiędzy dwoma narodami doprowadziła do pełnej konsolidacji po obu zwalnościach stronach na Śląsku Cieszyńskim.

Potem, w pierwszych latach I wojny światowej, przychylała polsko-czeska walka o Śląsk Cieszyński. Dopiero po przywołaniu demokracji życia przez władze austriackie kampania ta nieco odżyła. Wtedy Sekcja Śląska Naczelnej Komite-

tu Narodowego wystąpiła z żądaniem wobec Koła Polskiego w Wiedniu, aby wycofać ono ze swojego programu niepodległościowego także Śląsk Cieszyński.

W czerwcu 1917 roku, w specjalnej petycji podpisanej przez 4 tys. Polaków cieszyńskich do ministra spraw wewnętrznych, stwierdzono wolę "połączenia się nierozdzielalnym węzłem wspólności państwowej z Polską, której budowę Koło Polskie złożyło na ręce cesarza". Także w sprawie połączenia tego obszaru z Galicją wypowiedział się w odnośnej deklaracji polskie stowarzyszenia polityczne, kulturalne, gospodarcze i - szczególnie narodowe. W odpowiedzi na to czeska Macierz Szkolna zażądała całego Śląska Cieszyńskiego dla Czechów.

W czasie I wojny światowej miało miejsce wiele zebranych różnych organizacji, owocem których były deklaracje zarówno jednej, jak i drugiej strony, żądające przyłączenia do Śląska Cieszyńskiego. Cześci postawili na działalność dyplomatyczną, próbując przy pomocy wielu memoriów, kierowanych do Paryża, Londynu i Waszyngtonu, oraz wizyt T. G. Masaryka w USA przekonać Zachód o słuszności swoich praw do tego "historycznego terytorium czeskiego".

W końcu października 1918 roku Rada Narodowa zwołała w Cieszynie wiec, który miał ją poprzeć jako legalną reprezentację ludności polskiej na tym obszarze. Podczas wiecu z udziałem ok. 50 tys. osób miały miejsce doniosłe momenty - m. in. uchwalenie rezolucji Polaków cieszyńskich, zawierającej takie m. in. sformułowania: "My, Polacy Śląska Cieszyńskiego uznajemy bezwarunkowo przynależność naszej ziemi do Polski...". Była to deklaracja jednoznaczna i nie dziwnie, że Cześci podjęli 29 października dwukrotnie nieudane próby opowiadania Śląska Cieszyńskiego.

20 grudnia 1918 roku przebywający w Paryżu Eduard Beneš wystąpił do państw Ententy z propozycją uznać historycznych granic czeskich, do których jednak wydania decyzji przez konferencję pokopową. Koalicja wypowiedziała się wówczas, iż do zawarcia ostatecznych ustaleń pokopowych granic Czechosłowacji w części czeskiej mają pokonywać się z historycznymi granicami Czech, Moraw i Śląska austriackiego. Decyzja ta miała dla Czechosłowacji ogromne znaczenie. Gwarantowała jej bowiem całość Śląska Cieszyńskiego, na co w okresie późniejszym Praga powoływała się wielokrotnie w sporach z Polską. 23 stycznia 1919 r. nastąpił najazd wojsk czeskich na Śląsk Cieszyński.

Zapowiadany plebiscyt o Śląsk Cieszyński przygotowywano do połowy 1920 roku. Obie strony walczyły w tym czasie otwartą walkę agitacyjną. Lepsze wyniki osiągał niej Cześci, dzięki m. in. sporemu funduszowi przeznaczonemu na ten cel. Ponadto wspópracę Polski z Komisją Międzynarodową układała się źle. Jej członkowie, zwłaszcza Francuzi, faworyzowali Czechów, którzy wykorzystywali też przychylność do tworzenia różnych faktów dokonanych w szkołach, urzędach i sądach.

W wyniku decyzji Rady Ambasadorów z ziem historycznych Księstwa Cieszyńskiego o powierzchni 1012 km kw. kw. Polska otrzymała 1012 km kw. kw. 141 tys. mieszkańców - a Czechosłowacja 1270 km kw. kw. 293 tys. ludności. Nawet najbardziej niekorzystny dla Polski plebiscyt przyniósłby jej o wiele lepszą granicę. Decyzja nie zadowoliła nikogo, gdyż Cześci pragnęli otrzymać całe sporne terytorium. Polacy protestowali z wiadomych powodów - a niezadowolony Niemców wywołał podział samego Cieszyńska, który podniósł znaczenie gospodarcze miasta. 10 sierpnia 1920 roku zakończyła też działalność Międzynarodowa Komisja Plebiscytowa.

W okresie międzywojennym pomiędzy obu naszymi państwami - zdaniem prof. dr. Antoniego Gizy - panowała wrogość, a winę za nią ponosiła w większej mierze Cześci, którzy zagrabili tereny z około 200 tys. liczącą mniejszością polską, a nie odwrotnie. Nie była jednak i bez winy Rzeczpospolita.

Tekst i zdjęcie:
LESZEK WATROBSKI

CZESKO-SŁOWACKO-POLSKIE STOSUNKI W LATACH 1938-1939

Echa konferencji międzynarodowej

W dniach od 4-5 października 1994 roku Instytut Śląski w Opawie zorganizował konferencję międzynarodową na temat stosunków czesko-słowacko-polskich w latach poprzedzających wybuch II wojny światowej. Chodziło o wzajemną konfrontację poglądów na te tematy przez historyków polskich, czeskich i słowackich.

Najnowszy numer opawskiego kwartalnika "Śleszyk szornik" (1/1996) w całości poświęcony jest tej konferencji i przynosi referaty uczestniczących w tej konferencji historyków w języku polskim, czeskim, słowackim i niemieckim.

Pragnę tu krótko zasygnalizować tylko te ciekawostki dla nas materialnie istotne. Istotna jest sprawa, iż chyba po raz pierwszy w jednej publikacji znalazły się materiały w różny sposób interpretujące tamte zdarzenia, jako że każda strona pod-

chodziło do tych spraw poniekąd z innego punktu widzenia. Na pewno na jednej konferencji i blisko sto stronicach nie można było ująć całości tak skomplikowanych zagadnień, ale, możemy nadzieję, że to dopiero początek i że historycy wspomnianych tu krajów nadal będą badali te sprawy i zapoznawali nas z wynikami swych badań.

Oto przegląd materiałów opublikowanych w opawskim kwartalniku: "Polska wobec Czechosłowacji w 1938 roku" Jerzego Tomaszewskiego z Instytutu Historycznego PAN w Warszawie, "Uvažování o jednom vztahu" Roberta Kvacka z Uniwersytetu Karola w Pradze, "Neue Forschungsperspektiven der europäischen Krise september 1938" Marz 1939 aus polnischen Sicht 1994" (Nowe perspektywy badań kryzysu europejskiego we wrześniu 1938 - marcu 1939 z polskiego punktu wi-

zenia roku 1994) Andrzeja Rzepniewskiego z Wojewódzkiego Instytutu Historycznego w Warszawie, "Pożnamy k. c. s. - polskim sprawodajnym kontaktem do 15. bieżnia 1939" Jana Gebharta z Instytutu Historycznego AN RC w Pradze, "Polska dywersja wojkowa na Żolziu w latach 1935-1938" Edwarda Długajczyka z Archiwum Państwowego w Katowicach, "Česká diverze na Téšinu v letech 1938-1939" Měšťana Boráka z Instytutu Śląskiego w Opawie, "Kultúra a politické aspekty polonofilstva Karola Sidora" Lubicy Kármérová z Instytutu Historycznego SAV w Bratisławie, "Formovanie Hodzové koncepcie stredoeurópskej federácie a vztahy Česko-slovensko-polské" Aleny Bartíkové z Instytutu Historycznego SAV w Bratisławie, "Rola Konsultu Rzeszy polskiej w Morawskiej Ostrawie w rozwoju sytuacji na Za-

olziu w 1938 roku" Krzysztofa Nowaka z Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, "Vedení obrany národa a Polsko" Stanislava Kokošila z Wojewódzkiego Instytutu Historycznego RC w Pradze oraz "Československý odboj v Polsku" (březen-září 1939) Jana Němečka również z Instytutu wojewódzkiego.

Całość zamknięcia skrócony zapis dyskusji uczestników omawianej tu konferencji.

Jest to niewątpliwie interesująca publikacja wnosząca wiele nowego światła w sprawy dotyczące raczej przemieciane z różnych względów. Tylko otwarta dyskusja na sprawy drażliwe oraz zapoznanie się z odmiennymi poglądami i naszymi własnymi może złagodzić wzajemne animozje i pozwolić spojrzeć takżewo na wydarzenia, które miały tak, a nie inny przebieg.

KAZIMIERZ JAWORSKI

GŁOSIK GŁOSIK GŁOSIK GŁOSIK

KROWA MUCKA CZYLI GŁOSIK GOSPODARUJE LISTAMI

Przygoda w oborze

Moi Kochani! Przywrysaliecie się już chyba do tego, że Głosik pisał nam - a czasem też i Wam - najroźnziejście. Tym razem dla przykładu wyjął ze swojej szuflady list i powiedział: "Tym list przyszedł już bardzo dawno. Tak mi się spodobał, że schowałem go sobie, aby móc go znowu przeczytać. Teraz, kiedy ogłasza konkurs wakacyjny na opisy wakacyjnych, to może służyć jako wzór". Zbeastaliśmy skrzęta za to, że chciał zachować list tylko dla siebie, ale uznaliśmy jego rację, bo rzeczywiście przygoda z krową Mucką, jak opisał ją Marcel Balcarek z Lutyni Dolnej, pasuje, jak uleś, do naszego konkursu.

W tym konkursie Marcel pójdzie po wakacjach do piątej klasy i będzie mógł opisać równie ładnie inną swoją przygodę. Ludmiła na przykład bardzo by chciała wiedzieć, jak ta Mucka wychowywała swoje dziecko.

A Wy możecie pójść w ślady Marcela i napisać do nas o swoich przygodach - nie tylko tych ze zwierzętami.

Głosik i jego koleś

A teraz już list Marcela:

Mucka

Lubię odwiedzać nasze zwierzęta domowe. Mamy krowki, świnki, kury, kaczkę, psa i kota.

Katka swierze ma swoje imię, bo u nas wszyscy domownicy bardzo lubią swierzeta. Największą przyjemnością darzę krowkę Muckę. Jednego popołudnia wsiadłem do obórki. Mucka odwróciła do mnie rógaty łeb.

- Dzięci dobry, Mucko! Jak ci się powodzi?

- Nie najlepiej, Marcelku. Jestem jakieś zdenerwowana, nie mogę sobie znaleźć miejsca, nawet sianu i rzepe mi dzisiaj nie smakują.

- Dlaczego, Mucko? Przecież masz świeżę sianu pod rączkami, a w słobie dobra kolacja!

- Wiem, wiem i jestem ci za to wdzięczna, ale tak jakoś czuję się dziś inaczej. Chyba wiem, o co chodzi...

- Powiedz, Mucko! Może ci coś przytrafiło?

- Nie, Marcelku. Idę spać. Poproszę cię o pomoc, żebyś mi przysłał. A ty przysłał rano jeszcze przed wyjściem do szkoły. Może będę miała dla ciebie niespodziankę.

- No to do widzenia, Mucko. Do jutra!

Wczesnym rankiem ogromnie ciekaw pobiegłem do obórki. Jaką to niespodziankę może mieć dla mnie Mucka?

Wbiegłem i stanąłem jak wryty: u nogi Mucki leżał całkiem mały, nienauki cielszyszek. A Mucka z wielką miłością lisała go swoim sortnikiem językiem...

Marcel Balcarek
Lutynia Dolna

▲ Wypróbuj swoją spostrzegawczość

I majdę wśród kwiatów głowę ogrodnika. Ile czasu Ci to zajmie?

NASZE ULUBIONE WERSZYKI ☆☆☆

WANDA GRODZIŃSKA

Dwa Michały

Sсорowały się Michały.
Jeden duży, drugi mały.

Mały szcztoka turlał się,
Aż brud cały zdrapał z niego.

Duży mył małego włosy,
Mały pisał wniebogłosy.

Patrz, teraz pełni dumy,
Jak się każdy Michał umył.

A dlaczego wierszyk o Michałach? Wiadomo - wakacje, obóz, wycieczki... Ale myś się trzeba, pamiętajmy - czystość to zdrowie! **GŁOSIK i-le-na**

RUBRYKĘ PRZYGOTOWALI
PIENA STOMANOWA, BOGUSŁAW KRZYŻANIEK,
WŁADYSŁAW OWCZARZ

☆ GŁOSIKOWE ZOO ☆ GŁOSIKOWE ZOO

EMU

Wyobraźcie sobie jako, mogące nakarmić całą rodzinę: waty ponad kilogram, jest ok. 16 cm długości, nie tak na pierwszy rzutek, bo skorupa ma grubość porcelanowej filiżanki. Jednak takie żmółki strusów. Największym przedstawicielem rzędu strusów (brazabienowców) jest strus afrykański. Na naszym zdjęciu mamy przedstawiciela strusów australijskich - emu. Jest ok. 40 cm niższy od swego afrykańskiego kuzyna, mierzy "tylko" 2 metry. Upierzenie ma płowobrązowe, wydłużone pióra podobne są do włosów i kryją całe ciało uwiecznione skrzydła. Strusie, zwłaszcza emu, wcale skrzydła nie używają i trudno się dziwić - jakie skrzydła bowiem byłyby zdolne podnieść w górę ponad 50 kg żywej wagi? Za to bieg i mocne nogi pozwalają im dognać nieszybką szybko. Emu nie buduje gniazda. Samica znosi 7 - 12 jaj wprost na ziemi, a w wysiadaniu jej wyręcza jej całkowicie małżonk. Pisklęta są ciemnoszare, z czterema ciarnymi

mi paskami na grzbiecie. Małe stadka tworzone przez rodziny emu spotkać można na stepach Australii i Tasmanii, u nas hoduje się emu w ogrodach zoologicznych i w niektórych nawet dochowano się młodych.

Mówi się, że ktoś, nieczym strus, schował głowę w piasek - najczęściej o człowieku, który nie chce widzieć problemów, pragnie czegoś umknąć. Strusie jednak wbrew porzekadłu, wcale nie chowają głowy w piasek. W razie zbliżającego się niebezpieczeństwa, strus potrafi jednak tak ciekawie położyć się z wyciągniętą szyją i głową przywarzą do piasku, że go nie zauważy.

Literka
Fot. FRANCISZEK BALON

WŁOSKI BUT GRZĘZNIE W MAFIJNYM BAGNIE

Nie ma spokoju pod oliwkami

Nad bezpieczeństwem mieszkańców Półwyspu Apenińskiego z Sycylii i Sardynii czuwa 110 000 karabinierów, 101 194 policjantów i 199 557 funkcjonariuszy policji finansowej. W ub. roku przedstawicielom sprawiedliwości udało się aresztować 8 589 poszukiwanych listami gończymi bandytów. Pozostali im jednak wiele do zrobienia. Nadział uciekł przed wymiarom sprawiedliwości 20 148 przestępców. W zapałku ich pomaga policja i karabinierom 1 244 byłych członków mafii, którzy okazali aktywność, wyrażając się w przekazywaniu policji wiadomości o b. byłych kolegach.

Nie aycyjska Cosa Nostra, ale operująca w Kampanii kamorra jest najliczniejszą włoską organizacją przestępczą - twierdzi autorzy raportu nt. przestępczości we Włoszech, przygotowanego przez Instytut Studiów Politycznych, Ekonomicznych i Społecznych "Eurispes" z Rzymu.

Zestawienie "Eurispes", w Kampanii działa ok. 100 rodzin mafijnych, które skupiają 7 tys. przestępców. Na Sycylii - odczynie Cosa Nostra jest ponad 200 rodzin mafijnych, które liczą jednak niekiedy 5 tysięcy bandytów. Do liczb tych należy dodać trudną do określenia liczbę współpracowników (zestawienie ekspertów dwa, trzy razy więcej od liczby członków samej organizacji przestępczej).

Sycylijska Cosa Nostra wyprzedza również kalabrijską "ndranghetę" z przypisywanymi jej przez "Eurispes" 160 klanami i 6 tysiącami bandytów. Na ostatnim miejscu w mafijnej klasyfikacji jest działająca w Apulii Święta Zjednoczona Korona z 50 rodzinami i 2 tysiącami członków. Ta ostatnia organizacja przestępcza jest podobno najbardziej zainteresowana rozszerzaniem kontaktów przestępczych i inwestycjami w Europie Środkowo-Wschodniej.

Cosa Nostra dzieliły natomiast prymat w liczbie aresztowanych bandytów, którzy po aresztowaniu, w zamian za obietnicę dostawienia całej lub części kary, współpracują z policją. Jest ich takich ogółem 581. To dużo więcej niż 192 aresztowanych członków kamory, czy zaledwie 85 "ndranghety i 85 Zjednoczonej Korony.

Według statystyk "Eurispes", Cosa Nostra zanotowała w ub. roku (w porównaniu z rokiem 1994) spadek

napętku działalności, co jest prawdopodobnie związane z aresztowaniami następców bossa bosów Totò Riina, Leoluigi Bagarella - wczoraj 1995 r. i Giovanniino Brusca - maja 1996 r. Totò Riina zaliczył 16 lipca br. kolejny, dwunasty wyrok dożywotniego więzienia.

W 1995 r. porównaniu z 1994 r. Cosa Nostra dokonała o 5,8 proc. mniej kradzieży i 22,9 proc. mniej napadów rabunkowych. Zwiększyła za to liczbę zamachów bombowych (34,2 proc.) i wymuszale (18,8 proc.). Zwiększyła także liczbę zamachów bombowych Święta Zjednoczona Korona (23,2 proc.) i kamorra (8,3 proc.). Reagując na wzrost z jednej strony przestępczości, działającej "ndranghetę (spadek o 14,7 proc.), rekompensowała sobie zwiększoną liczbę napadów rabunkowych (12,9 proc.) i kradzieży (10,9 proc.).

Wszystkie wspomniane organizacje przestępcze parają się ich wiarstwem. Przoduje Cosa Nostra - 653 przypadki, przed kamorą - 448, Zjednoczoną Koroną - 357 i "ndranghetą - 235.

Według danych przekazanych przez "Eurispes", w 1995 r. zanotowano wzrost liczby umyślnych zabójstw. Było ich 1000 (956 w 1994 r.). Spośród 1000 zabójstw 632 było dziełem mafii. 228 zabójstw zanotowano w Kampanii (kamorra), 224 na Sycylii (Cosa Nostra), 95 w Apulii ("ndranghetę") i 85 w Apulii (Święta Zjednoczona Korona).

W sumie w 1995 roku dokonano we Włoszech 2 287 488 przestępstw, z czego 60 proc. to kradzieże. Wzrosła liczba napadów na banki. W 1995 dokonano ich 1 846.

WALDEMAR JANIEC, Rzym

WARTO PRZECZYTAĆ, WARTO MIEĆ

■ **Albert Einstein** - "Zapiski autobiograficzne" (Wydawnictwo ZNAK) - Druga już po Feynmanie pozycja w serii "Autobiografie". Ta niewielka książeczka jest - wśród wszystkich prac Einsteina - czymś najbardziej zbliżonym do autobiografii. Einstein mówi w niej prawie wyłącznie o ewolucji swych idei, bardzo niewiele o liczbie poświęcając zarówno byciu przyrodnikiem, jak i wydziałem, który wstrząsnął światem i odegrał w biografii Einsteina poważną rolę. Począwszy od rozczarowania małego Alberta religią i młodzieńczej fascynacji matematyką, opowieść przedstawia epistemologiczne credo autora.

■ **Czesław Miłosz** - "Szukanie olczyzny" (Wydawnictwo ZNAK) - "Powracając w myślach do domu - ale świadomością wygnania" - zdaniem to stanowić może motto książki. Jest to zbiór esejów poświęconych problematyce "wygnania" - braku "zakotwienia" związanego z opuszczeniem "kraju lat dziecinnych i młodzieńczej".

■ **Ks. Józef Tischner**, Jacek Zakowski - "Tischner czyta Katochizm" (Wydawnictwo ZNAK) - Dwadzieścia lat po Soborze Watykańskim II papież Jan Paweł II zainicjował prace nad "Katochizmem Kościoła Katolickiego". Dokument ten, będący pierwszym z "Katochizmu - Soboru Trydenckiego" (1566) jednolitym i autorytatywnym wykładem prawdy wiary i moralności, opublikowany został w roku 1992 i od tej pory oddziałuje na życie i nauczanie Kościoła. Ks. Józef Tischner pokazuje, jak bardzo nowa - a zarazem wyrastająca z tradycji Kościoła - jest nauka Katochizmu. "Rozmowy" są pasjonującym wyrazem i wykładem wiary, która śmiało konfrontuje się z wszystkimi intelektualnymi i moralnymi wyzwaniami współczesności.

■ **"Encyklopedia teglarstwa"** (Wydawnictwo Naukowe PWN) - Obejmuje wiedzę z wielu dziedzin, przydatną teglarzom i miłośnikom teglarstwa zarówno środowiskowo, jak i morskiego, również dotyczącą bojerów i windsurfingu. Historia, teoria i wiadomości praktyczne są podane w hasłach w układzie alfabetycznym, ilustrowanych barwnymi rysunkami, fotografiami, mapami i tabelami. Całość jest uzupełniona bibliografią, indeksem nazw i listą deklamem rzeczowym.

■ **Wacław Potrzebny** - "Słownik teglarzy angielsko-polski" (Wydawnictwo Naukowe PWN) - Encyklopedyczny słownik zawierający około 2 300 hasł z dziedzin nawigacji, logiki, meteorologii, oceanografii i sygnalizacji morskiej. Hasła oparte o polskie i angielskie angielskie terminy podlegają tłumaczeniu pojęć. Oprócz opisu przez znawcę tematu, napisany wnikliwie, zwięźle będzie cenną pozycją w bibliotece każdego teglarza amatora i profesjonalisty.

■ **"Słownik teglarzy - Shanties"** (Krajowa Fundacja Teglarstwa, Sportu i Turystyki HALL) - Wydanie z okazji Jubileuszu XV Festiwalu Piosenki Teglarzy SHANTIES '96. Zawiera szesnastę pieśni kubrycy oraz współczesne piosenki teglarze - razem ponad 300 najpopularniejszych utworów śpiewanych nie tylko na krakowskim festiwalu, ale także w czasie regat, obozów na Mazurach i wielu teglarzych zjazdach. Wszystkie piosenki posiadają profesjonalnie opracowane chwyty gitarowe.

■ **Milan Kundera** - "Zdradzone testamenty. Esaj" (Państwowy Instytut Wydawniczy) - Niekonwencjonalna, przepiękna z walewymi autorowi pocztom humoru, analiza szluki pisania powieści i tajemniczych, duchowych powieści z muzyką. Wiele ciekawych przykładów z różnych epok, cenne i oryginalne spostrzeżenia Kundery, Hemingway, Rushdina i innych.

Wszystkie wymienione wyżej pozycje można znaleźć w księgarni Biblioteki Miejskiej "Ekslibris" w Cieszylinie przy ul. Głębokiej 15.

Wszystkie wymienione wyżej pozycje można znaleźć w księgarni Biblioteki Miejskiej "Ekslibris" w Cieszylinie przy ul. Głębokiej 15.

Wszystkie wymienione wyżej pozycje można znaleźć w księgarni Biblioteki Miejskiej "Ekslibris" w Cieszylinie przy ul. Głębokiej 15.

Wszystkie wymienione wyżej pozycje można znaleźć w księgarni Biblioteki Miejskiej "Ekslibris" w Cieszylinie przy ul. Głębokiej 15.

Wszystkie wymienione wyżej pozycje można znaleźć w księgarni Biblioteki Miejskiej "Ekslibris" w Cieszylinie przy ul. Głębokiej 15.

• GŁOSIK I LUDMIŁA • GŁOSIK I LUDMIŁA •

Spożr, Ludmiło, jakie to strusie jako ogromne! Najem się, a jeszcze pozostanie!

Nie bujaj, Głosiku, dzieci i tak nie nabierzesz. To my jesteśmy mali, a nie jakko duży!

Jaka szkoda, że pan redaktor nie hoduje strusi...

NANZ ADREN: Redakcja "Głosu Ludu", P.O. Box 29, Novinátská 3, 709 29 OSTRAVA I.

UWAGA: Pisząc do nas nie zapomnij podać swego adresu i napisać, ile masz lat!

PLOTKI

CZŁOWIEK Z REWOLWERM

Clint Eastwood

Jego kariera filmowa rozpoczęła się w połowie lat pięćdziesiątych. Był już wówczas po studiach i miał za sobą pracę pianisty i instruktora pływania w armii USA. Pierwszym filmem, w którym zagrał, był "Francis in the Navy". Potem wystąpił w licznych obrazach klasy B, zamieszkał w Nowym Jorku i przez dziesięć lat grał z powodzeniem w serialu "Rawhide". W 1964 r. Eastwood wybrał się o Europę, rozpoczynając w ten sposób okres bardzo owocnej współpracy z włoskim reżyserem, głównym twórcą spaghetti westernów, Sergio Leone. "Za garść dolarów" (1964), "O kółka dolarów wędrują" (1966) i "Dobry, zły, brzydki" (1966) stały się z czasem klasyką gatunku i zdobyły popularność w samych Stanach Zjednoczonych.

Eastwood stał się międzynarodową gwiazdą. Wrocił do Ameryki i zagrał w filmie "Blufie Coogana", dobrym filmie sensacyjnym reżysera Dona Siegela. W ten sposób rozpoczęła się długa i znakomita współpraca z tym reżyserem. Jego efektem było wykreowanie postaci inspektora Harry'ego Callagana, zwanego Bruźnym Harrym.

Clint Eastwood nie myśli o wycofaniu się z filmowego interesu, choć jest w nim już tyle lat. Lubi swoją pracę. (K)

WYBÓR MIEJSCA WYPOCZYNKU NIE JEST SPRAWĄ BEZ ZNACZENIA

Uzdrowiająca siła morza i gór

Bodące klimatyczne mogą pobudzić procesy samouzdrawiania, ale też osłabić siły obronne organizmu. Przy wyborze kierujemy się więc przede wszystkim właściwościami leczniczymi klimatu, który będzie na nas oddziaływał.

Dla kogo terapia w rejonach górskich?

Zaletą klimatu górskiego jest duże nasłonecznienie oraz suche i czyste powietrze. Z dobrodziejstw tego klimatu powinni korzystać zwłaszcza:

Chorzy na gruźlicę - suche i pozbawione zanieczyszczeń powietrze działa jak lekarstwo.

Osoby z niedokrwistością - niższe ciśnienie panujące w górach pobudza układ krwionośny, dzięki czemu wzrasta poziom hemoglobiny i czerwonych ciałek we krwi.

Dzieci ze skoliozą (boczne skrzywienie kręgosłupa) - wysiłek połączony z intensywnym głębokim oddychaniem podczas górskich wyścigów przynosi często lepsze rezultaty niż zabiegi rehabilitacyjne.

Dla kogo kuracja nadmorska?

O walorach zdrowotnych klimatu morskiego decyduje intensywne promieniowanie słoneczne, czystość i przejrzystość atmosfery najczęściej nadejmuje ją jony ujemne. Powietrze jest prawie wolne od pyłków, stale nawilżone unosząc się nad morzem. To krowki morskiej wody, porywane przez

wiatr, zasobne w sole wapnia i magnezu oraz jod.

Leczenie klimatem morskim szczególnie zaleca się:

Osobom z nadciśnieniem - ciśnienie krwi tętniżej obniża się.

Chorzy na żyłki i owarodzenie - brodzie w chłodnej wodzie poprawia krążenie, jest również znakomitym masażem dla zdeformowanych żył powierzchownych.

Osobom z niewydolnością układu krążenia, cierpiącym na choroby wieńcową, zawałom.

Cierpiącym na bronchit i przewlekłe stany zapalne gardła - wdychanie morskiego powietrza skutecznie leczy nieżyty górnych dróg oddechowych.

Osobom z przerostem tarczycy na skutek niedoboru jodu w organizmie - jod jest obecny w powietrzu i w wodzie morskiej w stężeniach, które korzystnie oddziałują na czynność gruczołu tarczycowego.

Alergikom z astmą oskrzelową - stażenie pyłków na plaży jest niezauważalne. Poza tym naturalne inhalacje morskim aerozolem wygaszają ogniska zapalne w oskrzelach i powodują, że błona śluzowa staje się mniej wrażliwa na alergeny.

Cierpiącym na bóle kręgosłupa - pływanie oraz kąpiele morskie rozluźniają i uelastyczniają mięśnie.

Dotkniętym łuszczycą - intensywne opalanie się pomaga w leczeniu tej choroby dermatologicznej. (Wg "Claudia")

PRZYRODA LECZY:

ORZECH

Okazuje drzewo (do 30 m wysokości) osiągające wiek 300-400 lat, znane jest od południowo-wschodniej części Europy aż po Chiny dla swych smacznych, jadalnych nasion. Orzech włoski (Juglans regia, orzech królewski) sadzony jest często w ogrodach - wszyscy wiedzą o znaczeniu orzechów dla naszego organizmu. Całkiem jednak zapomniano o właściwościach leczniczych jego liści, zielonych lupin owoców, chociaż recepty na różne leki z nich opracował już słynny Galen.

Liście orzecha włoskiego zbieramy od czerwca do sierpnia, później zbieramy tzw. "zielone orzechy". Kłosa kłopoty z cerą (egzemy, wypryski, swędzenie) przygotowuje sobie kąpiel leczniczą: 1 kg świeżych liści orzecha włoskiego należy gotować 40 min. w 2 litrach wody. Odstawić na godzinę, po czym wlać do wanny. Kąpiel (38 st. C) powinna trwać 20-30 minut, po czym trzeba położyć się na pół godziny. Siana 10 takich kąpiele na pewno przyniesie ulgę. Takiego samego odwaru można użyć także do płukania gardła i okładów. Zimą do tego samego celu posłużyć gotowane przez godzinę twarde lupiny orzechów (po ich wyłuskanu).

Herbatki z suszonych liści (uwaga - nie mogą zbrązowieć przy suszeniu!) używa się na wzmocnienie nerwów. Herbatka (kopiecia liśća suszonych liści sparzona pół litram wrzącej wody "naciąg" powinna 20 min.) doskonale jest także do płukania jamy ustnej w krwawieniu dziąseł i "ruszających się" zębach. Dezynfekuje i usuwa nieprzyjemny zapach z ust.

SMACZNEGO

Kalafior "Matador"

Składniki: średni kalafior, 1 cebula, 2 ząbki czosnku, 4 łyżki oliwy, 2 łyżki octu, sól, pieprz.

Przygotowanie: Oplukany kalafior podzielić na różyczki, włożyć do garnka. Wlać 2 szklanki wody, gotować 30 minut, dokładnie odsączyć, odstawić. Oliwę rozgrzać w rondlu, dodać posiekana cebulę i rozarty czosnek, smażyć kilka minut na małym ogniu, stale mieszając. Wlać ocet, włożyć różyczki kalafiora, posolić do smaku i oprószyć pieprzem, dokładnie wymieszać i dusić jeszcze na małym ogniu pod przykryciem ok. 10 minut. Podawać z ziemniakami. (K)

DIAŁEK TKW W SZCZEGÓŁACH

Na każdą okazję

Niby nic, a jednak cieszę. Taki zwykły drobiazg często odwiedza nie chciana, wysłużona przez kilka lat kłopotliwa, walczywna, nie może obejść się bez dodatków. Odbiór letnich strojów mogą być wszelkiego rodzaju dary natury, kamienie, muszle, drewno.

Proste surowe w formie stroje nie potrzebują żadnych apaszek, szali, kapeluszy. Uroku dodadzą im zapewne długie naszyjniki ze srebrnymi kulami, kamieniami, drewnianymi pierścieniami.

W stylu romantycznym nie powinno zabraknąć szydełkowych kapeluszy, wykonanych własnoręcznie piecaków. Całkowicie uzupełnia styl z gniecionego jedwabiu. Na wieczorne bale radzimy przygotować przezroczyste kipsy, konieczne z motywem kwiatowym. (B)

KRZYŻÓWKA KOMBINOWANA

Poziomo rozwiązujemy krzyżówkę po prostu normalnie, albowiem podane są znaczenia wyrazów, natomiast pionowo wpisujemy wyrazy szcziółterowe jak do syntezy krzyżówki

(wszystkie wyrazy pionowo podane są w kolejności alfabetycznej).

W znaczeniowym rzędzie znajduje się rozwiązanie dodatkowe zadania - przysłowie polskie.

POZIOMO:

A. Lewy dopływ środkowej Wilgi. B. Dzięgielnik mniejszy od wilków - gruczoł trawieny między dwunastnicą a śledzioną. C. Słodkie wino deserowe. D. Polowa, glazura - w przenośni płatnina drog, przejść itp. F. ROZWIĄZANIE DO-

DATKOWE M. Dawna celtycka nazwa Angli - chrzącz z rodziny kózek. I. Brak wolności. J. Zakłócenie spokoju, burda, kłótnia - stoi na czole wyższej uczelni. K. Rodzaj zagadki.

PIONOWO:

ANANAS, ASesor, ATTLEE (polityk brytyjski), DOSTEP, ELKANA, JAGODA, MAKALU, MANITU, MARKIZ, OPRAWA, OSORNO (miasto w Chile i Hiszpanii), PATENT, REMONT, RZEPK, SENUK, SYRENA, SZABAD (rozyski onkologiczne), TKANKI, WOLSKA, ZDRADA.

Opracował: JÓZEF TADRALA
Wśród czytelników, którzy przesyła pod adresem redakcji rozwiązania dodatkowe krzyżówki, przynależą do losowania nagrody książkowej.

Termin nadawania rozwiązań upływa z dniem 2 sierpnia br.

ROZWIĄZANIE KRZYŻÓWKI Z NR 77 "GL" Z DNIA 29 CZERWCA

"Nie wolno nigdy samego siebie czynić niewolnikiem".

Do redakcji wpłynęło 48 prawdziwych rozwiązań. Nagrodę książkową wylosowała pani Urszula Kula z Ropicy. Gratulujemy. Nagrodę prześlemy pocztą. Redakcja

Kolumnę przygotowała WANDA KULA

